

[Miljøministeren]

Når jeg tager ordet, er det kun for endnu en gang at slå fast, at da EF-Domstolen fastslog, at EF-direktivet ikke havde retsvirkning for private brønde – som hr. Aage Brusgaard ganske rigtig gjorde opmærksom på – besluttede den daværende borgerlige regering alligevel at fastholde denne grænseværdi for de private brønde, og det er på den baggrund, jeg ikke er sur på hr. Aage Brusgaard, ja, jeg er faktisk ikke sur på nogen.

Men jeg synes heller ikke, at der er grund til at kritisere hr. Aage Brusgaard, for alle, der kender hr. Aage Brusgaards forhold til miljøet, ved, at hr. Aage Brusgaard ikke tillægger nogen grænseværdi nogen som helst betydning. Folk kan gøre, hvad de vil, og så må miljøet skøtte sig, som det bedst kan. Sådan er hr. Aage Brusgaards klare ideologiske holdning.

Men det er noget andet med de to partier, der i 1990 blev konfronteret med denne retskendelse og besluttede, at den alligevel skulle være gældende og har administreret efter de retningslinjer siden. Så snart de er kommet i opposition, starter de et felttog mod den politik, de selv stod for tidligere, uden at kunne fremlægge nogen argumentation med nogen saglig vægt. Det er dét, jeg angriber. Og så vil jeg endda sondre mellem hr. Jens Jørgensen og hr. Jørgen Winther, fordi hr. Jens Jørgensen dog i det mindste havde det synspunkt, at de regler, man hidtil har haft på området, var fornuftige. Men så er det bare så meget desto mere overraskende, at hr. Jens Jørgensen er medforslagsstiller til et forslag om motiveret dagsorden, som gør op med den hidtidige politik på området.

Der er hverken hoved eller hale på de tre partiers indsats i denne sag. Det handler kun om kommunalpolitik, det handler om at markere sig inden den 16. november, og det synes jeg er al ære værd. Men så skal vi altså heller ikke gøre det til mere, end det er.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemningen om det fremsatte dagsordensforslag vil finde sted ved Folketingets møde i morgen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 40:

Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter.

Af miljøministeren (Svend Auken).

(Fremsat 27/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Helen Beim (S):**

Lovforslag nr. L 40, som vi skal behandle her sidst på dagen, omhandler to elementer. Det ene er et spørgsmål om markedsføring, det andet er et spørgsmål om revurdering af aktive giftstoffer, når de skal bruges i plantebeskyttelsesmidler.

Man kan altså se, at denne sidste del af lovforslaget tager fat på plantebeskyttelsesmidlerne, og det er også varslet i bemærkningerne, at der senere vil komme et lovforslag om biocider i henhold til et EF-direktivforslag. Det vil altså sige, at når godkendelsen af et aktivstof udløber ifølge de eksisterende ordninger, kan det først på ny blive godkendt, når det er optaget på EF-listen. Det fremgår af forslaget, og det går vi ind for i Socialdemokratiet og støtter derfor lovforslaget.

Derefter kan jeg sige, at med denne ændring bliver det sådan, at miljøministeren får en bemyndigelse til at fastsætte regler for den måde, markedsføringen kan foregå på her i landet. Disse regler skal naturligvis være i overensstemmelse med de fællesskabsforpligtelser, som Danmark har.

Til allersidst vil jeg sige, at hermed bliver der lukket et hul i lovgivningen, som vi har haft hidtil, og samtidig er der i bemærkningerne taget lidt højde for fremtiden, idet det også bliver omtalt, hvordan biociddirektivet skal behandles.

Fra Socialdemokratiets side tilsiger vi naturligvis en hurtig og saglig udvalgsbehandling, så lovforslaget kan træde i kraft den 1. januar 1994, som det også nævnes i selve forslagens tekst.

Jens Jørgensen (KF):

Da mit partis ordfører, fru Eva Møller, er forhindret i at være til stede, skal jeg på fru Eva Møllers vegne fremføre følgende: